

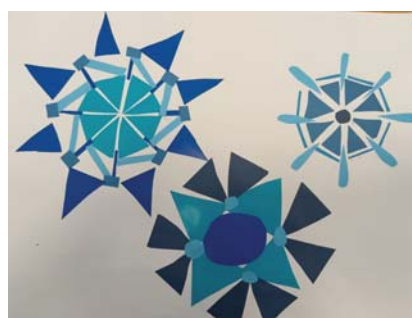
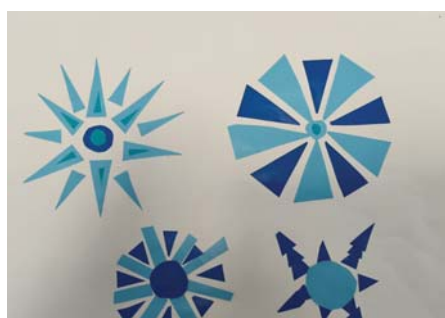
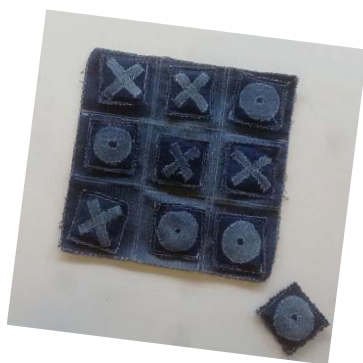

Lojzek

ŠKOLSKI LIST OSNOVNE ŠKOLE ALOJZIJA STEPINCA

ŠKOLSKA GODINA 2023. / 2024., SVIBANJ 2024., BROJ 7

TEMA BROJA: IGRA

Lojzek

Školski list OŠ Alojzija Stepinca Zagreb

Broj 7

Svibanj 2024.

e-pošta: lojzek.list@gmail.com

Uredništvo i novinari

Vigo Baranović, 5. a

Mihaela Benić, 5. c

Leonarda Cerovac, 5. a

Grga Gašpar, 5. a

Leda Teković, 5. a

Maja Maglica, 5. a

Roko Marin, 5. a

Petar Pelc, 5. a

Ivan Prepolec, 5. a

Dora Stefanović, 5. c

Odgovorni urednik:

Ivan Vekić, voditelj Novinarske skupine.

Lektura:

Andrijana Milak, učiteljica hrvatskoga jezika i školska knjižničarka.

Naklada:

200 primjeraka

Tisak i grafička priprema:

Bigraf d. o. o. Zagreb

Cijena:

1 euro

Fotografija na naslovnici: Natali Gaysyuk i Andriy Gaysyuk, 5. a

Radovi na naslovnici: *Igra tonovima plave boje*, Izabela Parčina, 4. d i Tin Muslić, 4. d

Na šivenom kružić-križiću zahvaljujemo Marijani Žilić.

Pozadina: *Stickman adventure costumes 1*, strip Viga Baranovića, 5. a

Uvodna riječ

Stigao nam je novi Lojzek!

Sada smo u novoj postavi i ponosni smo što nastavljamo ovu lijepu tradiciju naše Škole. Odaziv na suradnju bio je velik i svima smo jako zahvalni. Imali smo stvarno zanimljive sugovornike. Tema novoga broja je Igra, a prati školski projekt u ovoj školskoj godini. Volimo igru, ali ni sami nismo mogli vjerovati koliko je toga povezano s njom. U rubrici Lojzekland zabilježili smo ovogodišnja događanja i susrete. Neka nam ostanu u lijepom sjećanju. Od učeničkih radova tu su nam motivi iz svih godišnjih doba, a sportski podlistak donosi pregled novih velikih uspjeha učenika i učenica.

Nadamo se da ćete pronaći nešto za sebe!

Uredništvo

Sadržaj

Veliki intervju...	3
Tema broja: Igra...	6
Lojzekland...	28
Literarno-likovni podlistak...	58
Sportski podlistak...	64

Veliki intervju

Željka Milić Pešec

Kako se osjećate nazaduženju ravnateljice Škole?

U zamjeni sam ravnateljice Darke Bebić Štimac te je velika odgovornost preuzeti ulogu glavnog nositelja Škole. Veliki je to izazov i svi vas procjenjuju.

Kako mislite da Vas svi procjenjuju?

Učenici su u početku bili jako zainteresirani i postavljali su pitanja o promjeni uloga, to ih je jako zanimalo. Sada rado razgovaraju o svim problemima i temama koje ih zanimaju. Roditelji su mi svakodnevni gosti s primjedbama, predloženim rješenjima i prijedlozima.

Je li se nešto bitno promijenilo u Školi otkad ste preuzeli tu ulogu?

Kako Školu ne činim samo ja već svi djelatnici tako i zajednički dogovaramo i pronalazimo rješenja. Pokrenuli smo neka poboljšanja u materijalnim uvjetima rada na obje lokacije kao i u radu s učenicima.

Koliko je naporno biti ravnatelj?

Posao ravnatelja zahtijeva raznovrsne kompetencije uz obavljanje poslova iz različitih područja. To uključuje rad s učenicima, učiteljima, djelatnicima, roditeljima, vanjskim suradnicima, vanjskim kooperantima, lokalnom zajednicom, Gradskim uredom, Agencijom za odgoj i obrazovanje, Ministarstvom znanosti i obrazovanja. Najmanje mi je naporno odlaziti s lokacije Palinovečke na lokaciju Kuzminečke koliko god je potrebno u jednom danu. Ipak je to kretanje koje mi je s nove pozicije uskraćeno.

Razgovarao Vigo Baranović, 5. a

Nedostaje li Vam nastava TZK?

Nedostaje mi nastava u sportskoj dvorani jer je priroda posla kretanje, a kretanje je zdravlje. To je krilatica nastavnoga predmeta. Svrha je utjecaj na zdravlje učenika provođenjem raznovrsnih tema i aktivnosti kroz dinamične i zanimljive sadržaje.

Koja Vam je od ovih dviju pozicija u Školi draža?

Moj prvi odabir je rad s djecom. Ona su izvor znatiželje, propitivanja, kreativnosti, iznenađenja. Sve navedeno tjera vas da dajete od sebe visoku razinu poučavanja. Ravnateljska pozicija zahtijeva druge kompetencije i ogromnu energiju za obavljanje raznovrsnih poslova širokog spektra.

Što za Vas znači igra?

Igra može biti sportska ili nesportska, igra riječima, slovima, brojkama, slikama, stvarima, novcima, alatom, strojevima, digitalna, analogna, društvena, itd. Meni kao kineziologu najvrjednija je pravedna igra, Fair Play, koja promiče temeljne vrijednosti poštovanja, jednakosti, prijateljstva, tolerancije, nenasilja, istine i pravednosti. Najveće sportsko natjecanje temeljeno na tim vrijednostima su Olimpijske igre.

„Najvrjednija je pravedna igra, Fair Play, koja promiče temeljne vrijednosti poštovanja, jednakosti, prijateljstva, tolerancije, nenasilja, istine i pravednosti.“

Što je učenicima, općenito, najzabavnije raditi na satu TZK?

Zanimljivo pitanje. Učenici se razlikuju po karakternim osobinama te se mogu prema tome načelno grupirati u individualne i ekipne sportove. Nekima je najzabavniji rad u paru, a nekima rad u grupi. Najveseliji i najsmješniji trenutki događaju se kod ekipnih ili štafetnih natjecanja kad se pronalaze različita rješenja svladavanja motoričkih zadataka na koja reagira svaki član ekipe sa svojim primjedbama.

Koji sport najviše volite učiti djecu, a koji najviše volite igrati?

Moj primarni sport je karate koji je zahtijevao i neke gimnastičke elemente zato najviše volim učenike poučavati metodiku gimnastike. Većina učenika zazire od gimnastike jer misli da nešto ne može izvesti. Kada se oslobode straha, uz puno poticanja i puno ponavljanja ipak dođu na razinu izvođenja s kojom budu zadovoljni, a ponekad i iznenađeni sami sobom. Najviše volim igrati odbojku jer me opušta taktika igre koja podrazumijeva suradnju svih članova ekipe, a i zato jer smo dva puta bili na državnom.

Kako biste komentirali uspjehe učenika naše Škole na sportskim natjecanjima?

Učenici naše Škole svake školske godine odlaze na državna natjecanja u znanju i sportu čime promiču ime naše Škole. Na sve njih smo izrazito ponosni jer su učitelji prepoznali njihove mogućnosti te ih dodatno pripremali. Sportska natjecanja Školskih sportskih društava zahtijevaju slaganje školske ekipe od učenika koji su motivirani i žele se uključiti u natjecanja. Natjecanja traju od rujna do svibnja, igra se puno utakmica na pet razina, puno sati u jednom danu, subotom i nedjeljom. Uz troje kineziologa, tijekom svake školske godine, sastavljamo ekipe u 16 sportova i četiri kategorije. S time se broj ekipa i natjecatelja penje svake godine npr. na 247 učenika u školskoj godini 2022. / 2023. Zagrebački školski sportski savez rangirao nas je na visoko šesto mjesto po uspješnosti. O broju osvojenih županijskih i državnih natjecanja govore brojne diplome, priznanja i pehari. Sve to pokazuje koliko učenici žele biti dio ekipe te promovirati sportske vrijednosti.

Imate li neki posebno važan savjet za učenike?

Ne odustajte kod problema jer ustrajnost, marljivost i redovitost dovodi do rješenja, a to znači da ste napredovali. Budite spremni na nova iskustva, otvoreni i pozitivnog stava.

Igra na ledu, Lucija Burić, 4. d

Igra na snijegu, Izabela Parčina, 4. d

Tema broja: Igra

Upoznavanje kroz igru

U 1. c razredu su se kroz ovu nastavnu godinu održale dvije razredne igraonice - Božićna igraonica i Proljetna igraonica. U njima su sudjelovali učenici, roditelji i učiteljice te se uz puno smijeha i veselja zabavili i odigrali pregršt igara. Igre su osmislili učenici i učiteljice, a velik dio njih su i sami izradili što je pridonijelo čari ovih igraonica. Na druženjima su se i malo bolje upoznali i zblížili te dokazali da se to najbolje radi kroz igru.

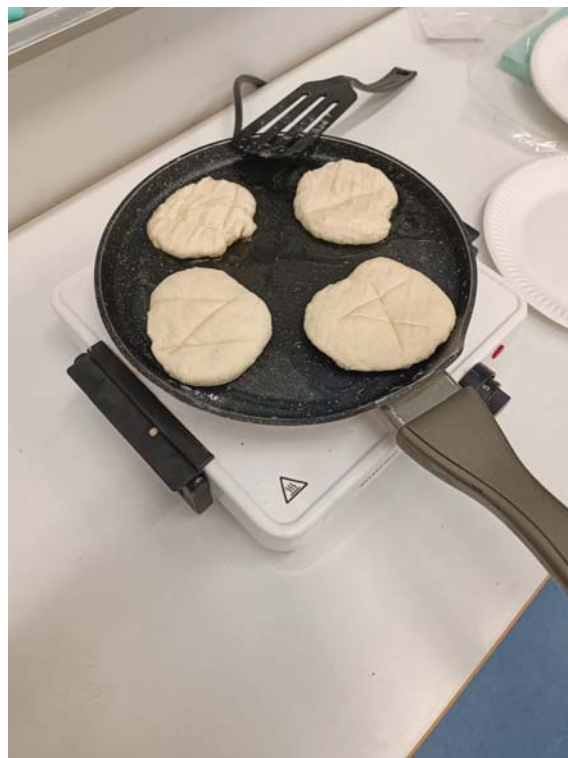

Kuhamo u Školi života

Ako ste čuli da se u našoj školi stalno nešto kuha, u zadnje vrijeme to i je doslovno tako. Učenici 3.a na izvannastavnoj aktivnosti Škola života redovito zasuče rukave i prime se guljenja, rezanja, miješanja i pečenja. Tako su do sada već pripremali bananačinke, domaći čokolino, voćnu salatu i kruščiće s tavice.

Povodom Majčinog dana mamama su pripravili posebno slatke darove – oslikali su staklenke koje su zatim punili džemom koji su sami skuhalili. Za Dan škole pripraviti će hrpu ukusnih palačinki koje ćete svi moći degustirati!

Od početka do kraja u igri je graja

Na početku igre nije bilo,
ali u posljjetku se sve zbrojilo.
Prve su igre bile dama i šah,
a neka to djeca nisu imala pa su zbrajala grah.

A onda je ovo novo vrijeme došlo,
to baš za starije i nije dobro prošlo.

Vrijeme dalje mora ići
i svoju svrhu postići!

Tia Zoraja, 3. b

Igra bojama i oblicima, Lucija Burić, 4. d

Tradicionalne igračke

Pod vodstvom učiteljice Antonije Vlahović učenici 4. d razreda slikali su razne motive na temu igre. Možete ih pronaći na stranicama cijeloga lista. Na ovome mjestu predstavljamo slike tradicionalnih igračaka.

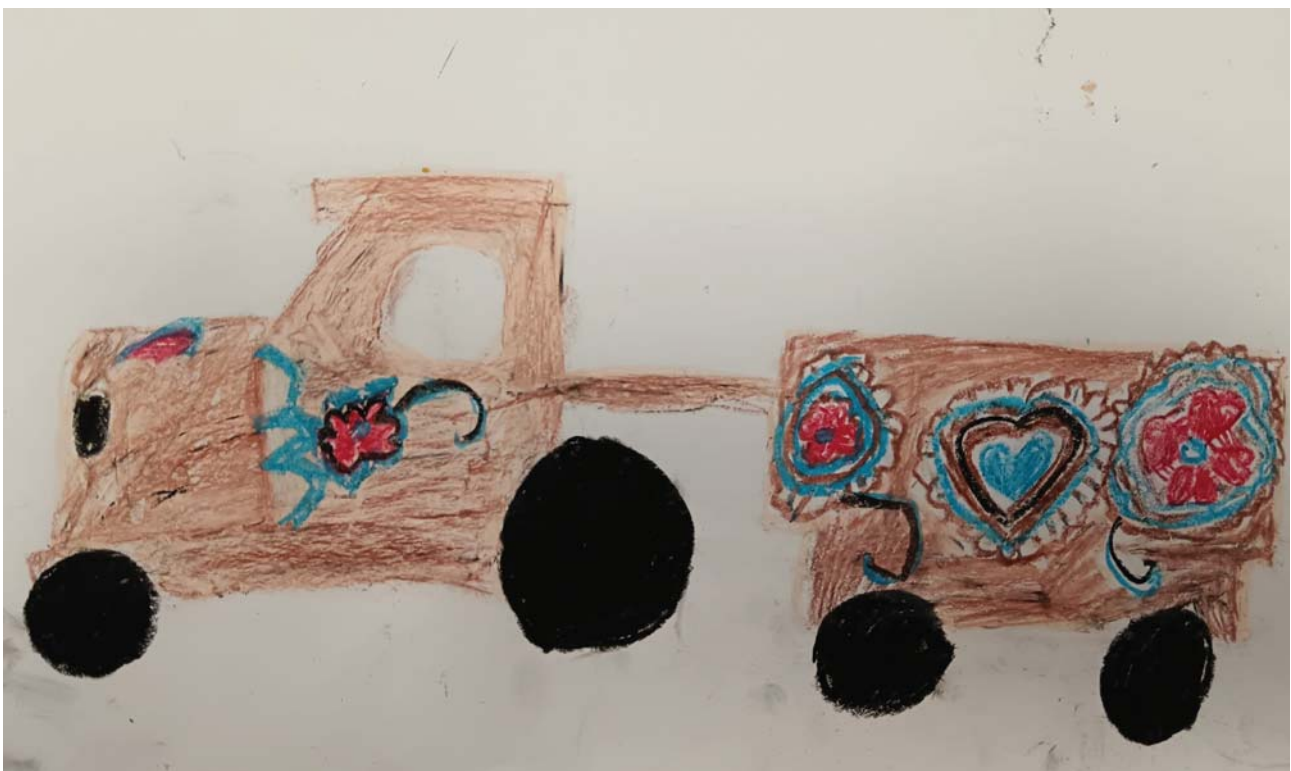
Izabela Parčina, 4. d

Zara Iveković, 4. d

Robert Sefer, 4. d

Katarina Zoretić, 4. d

Projekt Slušamo priču i crtamo umjetničke fraktale

Učenici 4. razreda sudjelovali su u projektu Slušamo priču i crtamo umjetničke fraktale. U prvom dijelu radionice školska knjižničarka čitala im je priču Shela Silversteina Drvo ima srce nakon čega su razgovarali i izražavali svoje misli i osjećaje.

U drugom dijelu radionice učenici su crtali umjetničke fraktalne crteže inspirirane poslušanom pričom. Školsku knjižnicu ispunio je dječji smijeh i šarenilo boja. Projekt su osmislile i provele učiteljica socijalna pedagoginja Ines Marčina i školska knjižničarka Andrijana Milak.

4. a

4. b

4. c

4. d

4. e

Možemo li uz pomoć igre nešto naučiti?

Na satu razrednika održanome u ožujku 2024. godine, učenici 5. b razrednoga odjela sudjelovali su u školskome projektu Igra.

Ideja je bila integrirati društvene igre u obrazovne aktivnosti s ciljem poboljšanja socijalnih vještina i poticanja kreativnoga razmišljanja među učenicima. Tijekom sata razrednika, učenici su podijelili svoje do sada stečene dojmove i iskustva u vezi s igranjem i organizacijom društvenih igara. Naglasili su kako igre potiču timski rad i razvijaju sposobnost strateškoga planiranja.

Sat se pokazao iznimno korisnim i popularnim među učenicima 5. b razrednoga odjela, a učenici su potvrdili kako su društvene igre sjajan alat za učenje i razvijanje prijateljstva.

Opuštajući način učenja

Učenici 5. d razreda pokazali su tijekom proljeća 2024. godine da se druženjem uz igru istovremeno zabavljamo i učvršćujemo prijateljstva. Igra je, zapravo, opuštajući način učenja. Njome vježbamo i samostalnost i suradnju te stječemo priliku razvijati različite vještine.

U pratnji učitelja, a zajedno sa drugim petim razredima, učenici su 3. svibnja 2024. posjetili i Arheološki muzej Zagreb te uz stručno vodstvo razgledali izložbu Segestika i Siscija – naselje s početka povijesti. Vrhunac posjeta bila je radionica Dječje igračke. Kreativnosti zbilja nije nedostajalo. Učenici 5. d razreda u glinamolu su izradili različite predmete, lijepe posude, kocke i druge igračke.

Ige naših roditelja

Pod vodstvom profesorice Lovorke Cesarec Ban učenici 6. b razreda pisali su o igrama u prošlosti.

A walk down memory lane ?
My mother ?

My mother was born in 1942.g. in Zagreb, and she spent most of her childhood on island Brač until school.

She started school at the age of 7. She attended Elementary school Branka Ćopić in Štobrova, where she lived until 12 years ago.

At the age of 9, she experienced the Homeland war "Domovinski rat", which she says today that was unnecessary.

During the war, she spent a lot of time in the shelter, where she loved to play cards or some other social games with her friends. She played Rummy the most. And she plays it today.

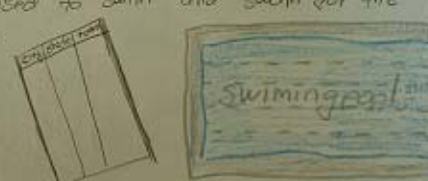
When she played outside, she adored Gummi-gummi, Baidgard, Frozen queen, Tag, Country-city, and loved playing with Barbies even though she only had 2 two 2 in her entire childhood.

With her friends she made cardboard dolls as well as clothes of paper.

She loved running with her dog, rollerblading and cycling.

My mother used to swim and swim for the start league.

KIRA GLADI 6B

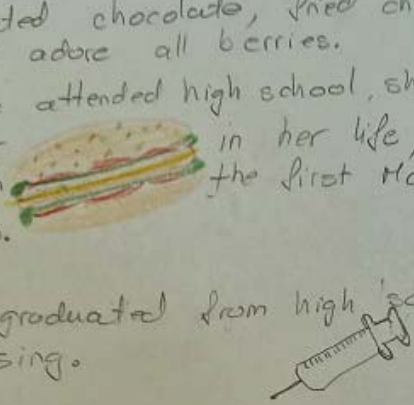

Her favorite food in the world was cereals in milk with grated chocolate, fried chicken and fries, and she adores all berries.

When she attended high school, she ate her first hamburger only when the first McDonald's opened in Zagreb.

My mom graduated from high school and college for Nursing.

As a young nurse and woman, she worked at Rebro Hospital, and today she is a private employee.

Mom's childhood - games, toys and free time

My mom grew up in the eighties and mid-nineties. She had a pretty diverse childhood full of creative games and activities, even though it was in a time when technology wasn't as present as it is today.

Mom's favorite game was Gumi gumi, which she played with her friends when the weather was nice outside. Gumi gumi is a game that consists of jumping over elastic rubber and which provides a lot of fun.

When the weather was bad, mom liked to play in the house with her cousins. Her favorite toy was a Barbie doll. Mom and cousins made up various stories and situations for Barbies. Sometimes they would make clothes, shoes and furniture for Barbies themselves.

She often hung out with her friends on the school playground, where they also played games that are almost forgotten today, for example Škalica, Care, care gospodare, Črna kraljica jedan, dva, tri, Boca istine etc.

Mom also liked to spend her free time cycling around the neighborhood. She often went to lake Jaran with her friends. She also liked roller skating.

Although my mom had fewer technological possibilities than today's children, she said that she had a beautiful childhood filled with joy and creativity.

Eva Kukić Božović, G.B

Road Frog

Road Frog is a children's video game that was released in 1983 and could be played on the ZX Spectrum.

My mom used to play it when she was a little girl. Every school holiday her parents installed a computer, monitor, keyboard and small radio on her desk. All that was needed to run the game.

The idea of the game was for the little frog to cross the road and the river and get to the other side of the bank without being run over by cars, busses and trucks and to cross the river over floating logs. Mom is always happy when she remembers that game!

Nuša Kelam G.B

LIFE OF MY PARENT WHEN HE WAS MY AGE

ME: What did you do in your free time?

My dad: I went to arcade with my friends, we drove bikes around Šibenik and also we played sport games, we did not play board games because it did not exist in Šibenik.

ME: What food did you eat as a kid?

My dad: In my childhood, there were not things such as: KFC, Burger kings... We only had some Xmas chocolate and only 2 candies: 505 and Nagus. No one knew what is Kitkat, Twix, Snickers... in Šibenik.

ME: Which technology did you have as a kid?

My dad: We only had a cube TV believe it or not in our whole house. There were no things such as: PS5, Gaming PC, Gaming mouse in lighting colors... We did not have telephone in our house, if you wanted to call someone, you had to go outside and find public telephone, drop a coin and call someone, phone call only lasted about 2 minutes and if you wanted to speak a little more, you had to drop a coin again.

ME: And one last thing, what was your school, like, did anything changed?

My dad: Of course, a lot of things changed since I left school. When you did not do your homework, teachers always had very long sticks, and with that stick they will punish you if you did not do your homework or you were naughty.

Fabian Zljadica 6.B

Prvi podcast u našoj Školi!

U sklopu ovogodišnjeg školskog projekta Igra naša Škola snimila je svoj prvi **podcast**, a tema su bile upravo igre te uloga igara u današnjem životu učenica i učenika.

Učenici od 5. do 8. razreda razgovarali su i potaknuli rasprave na engleskom, njemačkom i hrvatskom jeziku o vrstama igara koje su danas popularne među djecom i mladima kao i o ulozi te utjecaju videoigara i kompjuterskih igara na današnje generacije. Izuzetno nas veseli što su se ti razgovori pretvorili u prava mala predavanja i rasprave, a atmosfera je bila više nego ugodna i za sve nas inspirirajuća. Veselimo se idućim epizodama i novim temama...

Sportske igre: Moji uzori

Mein Lieblingssportler

Name: Shaquille O'Neal
Alter: 52
Sportart: Basketball

Seine größten Erfolge

Er hat vier NBA-
Meisterschaften gewonnen

Kurze Beschreibung der Sportart

Basketball ist eine Sportart, bei der zwei
Mannschaften darum kämpfen, möglichst viele
Punkte zu erzielen, indem sie den Ball durch den
Korb werfen

Er ist ein Vorbild, weil...

Er ist mein Lieblingssportler, weil er
groß ist und einen guten Sinn für
Humor hat

Jura Mikulčić, 7. c

Ana Pavlova

Meine Lieblingssportlerin auf dem Bilde heißt Ana Pavlova. Sie ist die bekannteste Ballerina in der Welt. Sie ist 1881 in Sankt Peterburg geboren. Sie ist gestorben, als sie 49 Jahre alt war. Ihre Liebe für Ballett, hat angefangen als sie 8 Jahre alt war. Sie trat im Mariinsky Theater auf. Sie hat in vielen Ballettaufführungen wie Dornröschen, Schwanensee und Giselle getanzt. Sie ist mein Vorbild, weil sie immer mit ihrem ganzen Herz getanzt hat.

Vita Babić Šošić, 7. b

Neočekivano oduševljenje igrom

U sklopu projekta Igra, učenici 7. b razreda igrali su društvene igre na Satu razrednika. Igrao se šah, Čovječe ne ljuti se, Milijunaš, Pogodi tko i Dixit. Iako u početku učenici nisu bili oduševljeni idejom igranja društvenih igara, na kraju su se odlično zabavljali. Nekoliko prigodnih fotografija snimila je profesorica Ružica Lukić.

D. Beg, D. Kalac, K. Mikić, N. Runjavec, 7. b

Prva pomoć kroz igru

Na izvannastavnoj aktivnosti Prva pomoć na kreativan se način, kroz igru, uči kako pružiti ozlijeđenima prvu pomoć.

Uz vodstvo profesorice Daniele Bilić-Subašić rješavali smo praktične zadatke, pružali prvu pomoć u simuliranim situacijama nesreća. Izrađivali smo ozljede korištenjem raznovolikih materijala (kolažnog papira, plastelina, folija sa zračnim mjehurićima, metalnih alata).

Na veliku ranu na podlaktici smo stavili kompresivni zavoj koji se sastoji od sterilne gaze, smotuljka zavoja i kaliko zavojem sve pričvrstili te na taj način izvršili pritisak na ozlijeđenu krvnu žilu. (slike 1 i 2)

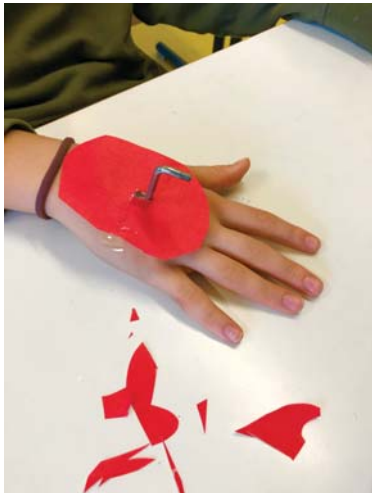
Slika 1

Slika 2

Strano tijelo u šaci se ne smije vaditi, nego ga treba fiksirati u rani pomoću sterilne komprese, vate, gaze i trokutne marame. (slike 3, 4 i 5)

Slika 3

Slika 4

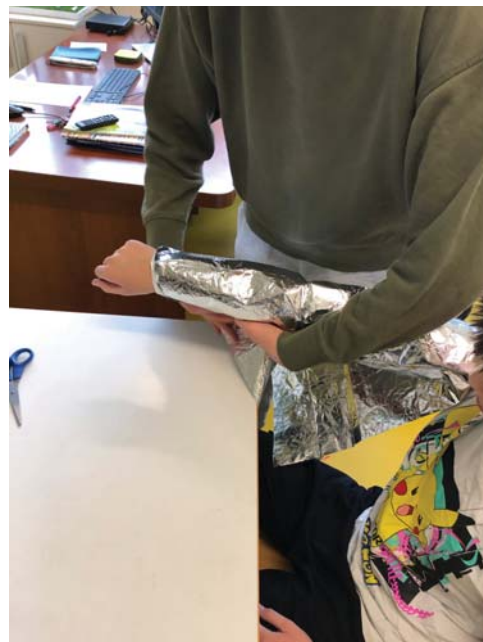

Slika 5

Opekline cijele ruke može se dogoditi djelovanjem visoke temperature. Bitno je odmah opeklinu hladiti tekućom vodom 10 minuta da vrućina ne dospije u dublje slojeve kože. Nakon toga opeklinu prekrijemo sterilnim materijalom. (slike 6 i 7)

Slika 6

Slika 7

Kroz igru se sve može naučiti na zabavan i učinkovit način. Zato mislim da bi se svi trebali malo opustiti i gledati život kao jednu veliku igru!

Martina Babić, 7. a

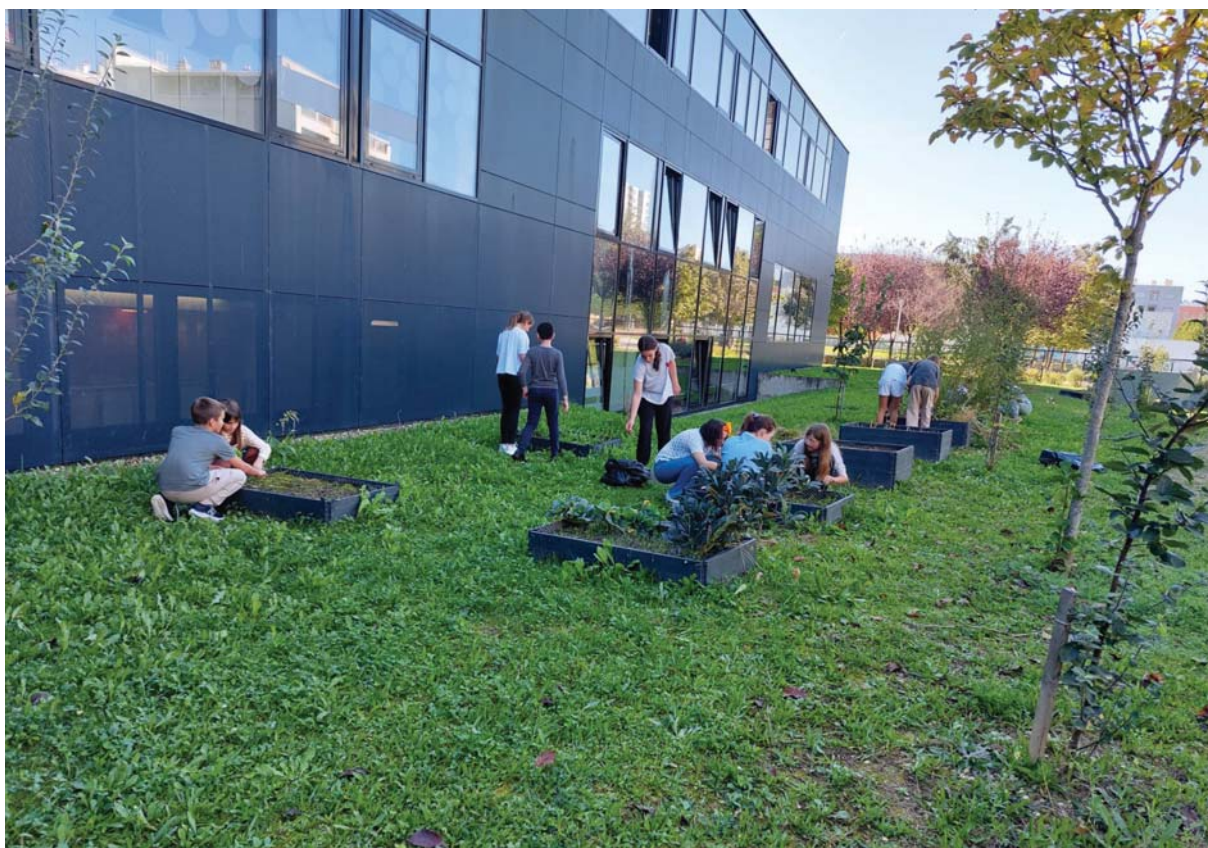

Malim koracima do čiste prirode

Na izvannastavnoj aktivnosti Ekolozi pod vodstvom profesorice Hane Jagunić učenici su se natjecali tko će prikupiti više otpada u školskom dvorištu.

Također, učenici su zajedničkim snagama uklanjali korov i pripremali tlo za sadnju.

Lojzekland

UČENIČKA ZADRUGA LOJZEKI

Dragi svi,

prošlu školsku godinu završili smo prodajnom izložbom povodom Dana škole. Ako slučajno niste stigli do našeg štanda, ovdje možete pogledati kako nam je bilo:

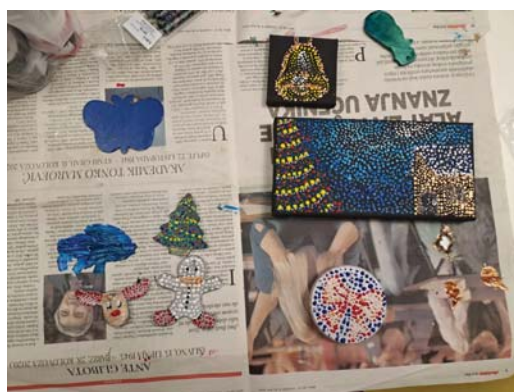

Ove su se godine vrijedni zadrugari malo više posvetili ukrašavanju uporabnih i ukrasnih predmeta. Održavali smo radionice u školi i pritom se igrali i dobro zabavljali 😊.

Kroz radionice točkanja vodila nas je učiteljica socijalna pedagoginja Ines Marčina, a mnoge rukotvorine ne bismo napravili bez pomoći i savjeta naše Marijane Žilić.

ZAHVALE

Zahvaljujemo svima vama, učenicima i učiteljicama, našim dragim tetama spremačicama i domarima koji ste svojim iznimnim zalaganjem pridonijeli radu naše Zadruga. Zajedno s vama veselimo se novim idejama i projektima 😊.

Vaši Lojzeki!

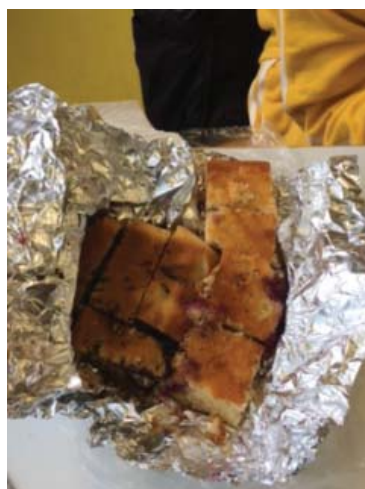

Dan kruha

Piše: Grga Gašpar, 5. a

Fotografije: Leonarda Cerovac, 5. a

Dana 17. listopada 2023. obilježili smo Dan kruha. Članovi Novinarske skupine obišli su Školu u Kuzminečkoj i Palinovečkoj ulici. U Školi na obje lokacije učenici su im pokazali što su pripremili za Dan kruha i neke od tih radova smo fotografirali. Dan kruha smo obilježili kako bi izrazili zahvalnost na plodovima Zemlje. Ove godine učenici i učitelji su se trudili da što manje bacaju hranu.

Međunarodni dan školskih knjižnica

Razgovarali smo s našim gostima iz OŠ Cvjetno naselje, školskom knjižničarkom Josipom Marjanović i učenicama koje su nam došle u posjet povodom Međunarodnoga dana školskih knjižnica koji se obilježava 27. listopada. Cilj susreta bio je razmijeniti školska i čitalačka iskustva, predstaviti knjižnice te se međusobno upoznati. Tom prigodom učenici naše novinarske skupine odradili su intervju. Također, njihovoj smo Školi donirali nekoliko knjiga, a učenici OŠ Cvjetno naselje poklonili su nam prekrasne straničnike koje su sami izradili.

Možete li nam se ukratko predstaviti i reći iz koje škole dolazite?

Dolazimo iz Osnovne škole Cvjetno naselje. Naša imena su Lara i Nika iz osmoga razreda i Nora iz petoga razreda.

Od koliko ukupno knjiga se sastoji vaš knjižnični fond?

Sastoji se od oko 6 400 knjiga učeničkog i nastavničkog fonda i još 600 jedinica neknjižne građe.

Koliko je velika vaša knjižnica? Možete li je opisati?

Ima 56 metara kvadratnih. Knjige su u redovima poslagane po abecedi, od najmlađih do najstarijih uzrasta.

Dobiva li vaša knjižnica donacije, od koga najčešće i koliko?

Nekad dobiva, npr. prije tri godine knjižničarka Tanja je u suradnji s roditeljima održala akciju doniranja najčešće traženih naslova.

Koje se knjige najčešće posuđuju?

Pa *Gregov dnevnik*, *Čovpas* i *Tom Gates*. Pogotovo *Čovpas*, koji je sad jako aktualan među prvašićima i drugašićima.

Ima li vaša knjižnica knjige na stranim jezicima i, ako da, koje su to?

Imamo knjige na engleskom jeziku koje su učenicima potrebne za lektiru. Imamo i neke vrlo tražene knjige kao što je *Gregov dnevnik*. I neke ekciklopedije.

Koje se aktivnosti održavaju u vašoj školskoj knjižnici osim zaduživanja i razduživanja knjiga?

U knjižnicu dolaze najčešće učenici i učitelji u slobodno vrijeme, naravno, dolaze podići knjige, a imamo i aktivnosti po grupama. Naša knjižničarka to organizira za trećašiće. Nekad imamo natjecanje u čitanju, nekad i sistematski pregled, neke sastanke u vezi stručne službe za upise u školu i ako netko nije bio u školi, u knjižnici piše ispit.

Koji je rok posudbe knjiga i koliko ih učenici najviše mogu zadužiti?

Može se posuditi najviše dvije knjige u isto vrijeme, jedna za slobodno čitanje, a jedna za lektiru. Otprilike dvadesetak dana je rok.

Koje je radno vrijeme knjižnice?

Za korisnike od 7:45 do 13:15 sati.

Dan tolerancije

Povodom Dana tolerancije svaki je razred birao najtolerantnijega učenika te su učenicima s najviše glasova uručena priznanja.

Fotografija: Maja Maglica, 5. a

Razgovarali smo s Anastazijom Vidović (1. d), Lenom Jurakić (2. a) i Filipom Matićem (5. d).

Što misliš zašto su učenici odabrali baš tebe za najtolerantnijega učenika?

Anastazija: Jako sam se potrudila biti dobra prema drugima i možda zato.

Lena: A ja sam se potrudila biti najbolja što sam mogla prema drugima i nisam se htjela svađati.

Filip: Zato što ima više dečkiju. (smijeh) Filip: Potrudio sam se početkom školske godine da se malo bolje ponašam.

Vlada li ugođaj tolerancije u našoj školi? Jesmo li dovoljno strpljivi jedni prema drugima?

Filip: Kako koji razred, ovisi.

Što misliš što bismo svi mogli učiniti da budemo još tolerantniji? Imaš li neki savjet?

Anastazija i Lena: Da budemo što bolje prema drugima i da se ne svađamo.

Filip: Da ima više aktivnosti, da svi zajedno radimo nešto.

Razgovarale Maja Maglica, 5. a i Dora Stefanović, 5. c

Anastazija Vidović, 1. d

Lena Jurakić, 2. a

Filip Matić, 5. d

Dan sjećanja na žrtve Vukovara i Škabrnje

Paljenjem lampaša ispred Škole i ove smo godine obilježili Dan sjećanja na žrtve Vukovara i Škabrnje. U tišini smo promislili o velikim ratnim patnjama i vrijednostima mira i tolerancije.

Fotografije: Ivan Prepolec, 5. a

Božićni Koncert

Piše: Vigo Baranović, 5. a

Dana 20. prosinca održao se Božićni Koncert u Osnovnoj školi Alojzija Stepinca. Učenici su stvarno bili maštoviti i kreativni prilikom ukrašavanja Škole. Zbor je donio lijep ugođaj Božića. Za prvu pjesmu odabrana je Božić dolazi, kao osnovna pjesma koja donosi pravu čar Božića i veselje svakom đaku. Svima je najdraža bila All I Want For Christmas Is You. Učenike i roditelje, učiteljice i profesorice posebno je iznenadila lutkarska predstava Vuk koji je želio biti druge boje. Na kraju su učenici zadrugari prodavali zanimljive rukotvorine. Svi prisutni bili su u lijepom, blagdanskome raspoloženju u kojem su otišli svojim domovima.

Božićni sajam učeničke zadruge Lojzeki

Nakon što su učenici pod vodstvom voditeljica sekcija učeničke zadruge Lojzeki izradili svoje rukotvorine, predstavili su ih na trećem božićnom sajmu. Hvala svima koji su nam pomogli u izradi ukrasnih i uporabnih predmeta i u organizaciji prodajne izložbe učeničkih radova 😊.

Sljedeće fotografije pokazuju kako je bilo na božićnom sajmu:

Sva sredstva prikupljena prodajom učeničkih rukotvorina ulažemo dalje u nabavu materijala i pribora za rad Zadruga. Sve smo bliže ostvarenju naše želje da kupimo keramičku peć pomoću koje možemo napraviti puno ukrasnih, ali i uporabnih predmeta. Iskustva za izradu keramičkih predmeta počeli smo skupljati na keramičkim radionicama:

Naša sljedeća prodajna izložba održat će se povodom Dana škole, a neke od naših rukotvorina možete vidjeti na sljedećim fotografijama:

Vidimo se na Danu škole 😊 !

Stepinčevo

U organizaciji vjeroučiteljica obilježeno je Stepinčevo, a djeca su napisala pjesme o čovjeku po kojemu se zove naša škola.

Naš Lojzek

Naš Lojzek dragi,
ti si nam ponos najdraži.
Kad vidim čovjeka dobrog,
svaki put pomislim na tebe.

Lojzecu, Lojzecu jako nam fališ,
Sad bi rađe da nam se hvališ.
Bio si iskren,
Još više pošten.

Naša se škola po tebi zove,
svi osmjesi za tobom plove.
Mi tebe slavimo svi
pogotovo dane ove.

Dragi Alojzije,
hvala ti na svemu!

Ana Rogulj, 4. c

Alojzije Stepinac

Alojzije Stepinac
hrabro stoji,
za vjeru i pravdu
on se bori.

Vjera mu
vodi put,
Bog je njegov
adut.

Život mu
nije bio lak,
ali zato je on
naš junak.

Jakov Kljajić, 4. a

Naš blaženi

Vjerno srce i dušu
je imao. Svakom čovjeku
je pomagao.

Čvrsta karaktera
uvijek je bio, i
svojom riječi nas
ispunio.

Hrabar i pošten
stvarno je bio,
zato zahvalit ću
Stepincu jer mi
je mio.

Franka Burul, 4. a

Alojzije Stepinac

Alojzije nikada svoju vjeru nije krio
Pa je zato pravi vjernik bio
Ljude je volio
Posebno hrvatski narod svoj.

Vjera njegova uvijek je bila ista,
A nama je poručio da vjerujemo u Krista.
Pa sklopimo ruke dvije,
Da se molitva slije.

Tina Markovinović, 4. a

Blaženi Alojzije, hvala ti

On je kršćanin bio.
I svoju vjeru nikad nije krio.
Istinu je volio.
Kad god bi našao vremena, on bi se pomolio.

Bio je hrabar, velikodušan, vjeran.
Svoju vjeru ne bi zanijekao i da je u kut stjeran.
Vjeru je svom Bogu dao,
Božju je riječ uvijek narodu slao.

Njegova duša uvijek je uz Boga stajala,
I od Boga se nikad nije odvajala.
Stepinac je i dalje s nama,
Na ulicama, u crkvama, pa čak i u školama.

Iva Janković, 4. a

Blaženik Alojzije Stepinac

Stepinac, velik je čovjek bio,
A svoju vjeru nikada nije krio.
Bijaše on plemenit
Pa su mu se ljudi mogli povjerit'.

Škola naša dobila je njegovo ime
I mi se ponosimo time.

Poseban on bio je,
Zaštiti vjeru bilo mu je najvažnije.

O hrabrosti njegovoj priča se
svijetom cijelim,
a velikodušnost kod Stepinca
jako se cijeni.

Mare Ložnjak, 4. a

Dragi Alojzije

Dragi Alojzije,
Bio si hrabar, vjeran i iskren
Osjećam se posebno
Što se naša škola zove po tebi.
Hvala ti na tome.

Mia Tomić, 4. c

Blaženi Alojzije Stepinac

Alojzije Stepinac u malom selu, pokraj Krašića rođen je bio,
gdje je pučku školu završio.
U Zagrebu Gimnaziju je pohađao,
svećenik u Rimu postao
i svoj cijeli život Bogu posvetio.

Skroman i ponizan uvijek je bio,
svakog čovjeka je volio i ohrabrivao,
ljubav i vjeru u Boga je širio
i uvijek nasmijan bio.

Najmlađi zagrebački nadbiskup je postao,
„U tebe se, Gospodine, uzdam“,
geslo je uzeo.

Djecu je posebno volio,
rado se s njima družiti htio
i tada je on najsretniji bio.
Znanjem bi ih,
kao šarene cvjetice zalijevao
i pritom im bombone dijelio.

Naša škola njegovo ime nosi
i na to smo jako ponosni.
Zato bi mi djeca skromna trebala biti,
međusobno si pomagati,
ohrabrivati, sretna biti
i svakom malom trenutku u životu se veseliti.

A kada nam je najteže,
sklopimo dvije ručice na molitvu
jer tada ćemo biti najjači,
kaže naš dobri Alojzije Stepinac.

Vita Babić Šošić, 7. b

Fašnik

Svake godine posebno veselje vlada tijekom Fašnika. Naše novinarke Leda Teković (5. a) i Leonarda Cerovec (5. a) fotografijama su prenijele ugođaj iz školske zgrade u Kuzminečkoj.

Dan zaljubljenih

I ove nam je godine stiglo Valentinovo...

Igra crtama i bojama, Rita Vojvodić, 4. d

Nagrađena poezija na školskom literarnom natječaju za Valentinovo

Fotografije: Lola Vujčić, 5. a

Prva nagrada

Nesretna ljubav

Nesretna ljubav je oluja, gole grane i kiša.
Kad ti smoči glavu i sva polja zamrznu, noći hladne.
Nesretna ljubav je tuga, ljutnja i plač.
To je tama i samoća, izgubljenost i žaljenje.
Nesretna ljubav je kao
loš dan, koji je beskrajan.

Petra Turuk, 3. d

Druga nagrada

Zaljubljena u more

Završila je škola na praznike se mora!
Na plaži dane sam provodila,
I jedna ljubav se dogodila.

Iza te ljubavi more se skrilo,
stalno mi darove donosilo.
I tako je to trajalo mjesec, dva
Dok se u Zagreb nisam morala vratiti ja.

Zbog toga suze ogromne su bile,
Veće od onih što krokodil lije.
Pomisli na more bile su sve veće,
Koda' ova nesretna ljubav nikad prestati neće.

Nigdje plavu boju ko' more nisam mogla naći,
Ni na Sljemenu ni na Jarunu, ni usred noći.
Treat će vremena da utjehu za to skrojim,
Do tad mi ostaje da do ljeta dane brojim.

Roza Huljev, 4. c

Treća nagrada

Nesretna ljubav

Ja sam je gledao, ona mene nije
Ja sam je pitao što joj mogu pokloniti,
a ona me ignorirala.

Ja sam joj rekao da je volim,
a ona je rekla da me ne voli.

Ja sam tužan, a ona sretna.
Ja plačem, a ona se smije.

Oj, ti, nesretna ljubavi!

Mihael Sutlar, 8. f

Igra bojama i oblicima, Ante Kustura, 4. d

Djevojčice kao inspiracija

Povodom **Dana žena** koji se obilježava **8. ožujka**, učenici posebnih razrednih odjela uz podršku njihovih učiteljica, socijalne pedagoginje i edukacijske rehabilitatorice pripremili su izložbu "**Djevojčice kao inspiracija**".

Tema izložbe su djevojčice iz poznatih priča uz koje su odrastale generacije. Tako na izložbi možete pronaći svima poznate djevojčice poput Gite, Wendy ili Crvenkapice, ali možda i upoznati neke nove – poput Zore riđokose te saznati neke detalje o njima.

Cilj je potaknuti djevojčice da budu proaktivne poput Zore, snažne kao Pipi, maštovite poput Dorothy i uporne kao Durica!

Djevojčice su oduvijek inspiracija za stvaranje novih priča i pokretanje raznih avantura, a glavne junakinje spomenutih knjiga neka vama budu inspiracija da budete svoje – prekrasne i snažne.

I naravno, cilj izložbe je i potaknuti sve učenike da više čitaju i uživaju u vrijednim književnim djelima.

Autorica koncepta i teksta: Kristijana Ferderbar Bućan

Učiteljice: Kristijana Ferderbar Bućan i Lana Protega Golub

Socijalna pedagoginja: Ines Marčina

Edukacijska rehabilitatorica: Marija Jerković

PREDSTAVA DRAŽEN

Ova predstava nam govori o ranom životu slavnog hrvatskog košarkaša Dražena Petrovića. U predstavi smo mogli vidjeti da Dražen nije odmah trebao trenirati košarku, već je išao u glazbenu školu. Prikazuju se i odnosi s roditeljima i prijateljima. Draženu je uzor bio brat Aco, on ga je i potaknuo da trenira košarku.

Predstava je bila zanimljiva. Glumci su odlično glumili. Najbolje su odglumljeni bili Dražen i Aco. Sviđa mi se kako su glumili igru i trening košarke. Pohvala glumcima koji su morali zabijati koševе. Lijepo je prikazana veza Dražena i Ace, vidi se koliko je Draženu važan njegov brat i koliko Aco voli Dražena. Sviđa mi se scenografija predstave. Pozornica je poput košarkaškog terena, a kad bi bilo potrebno, dodali bi kauč ili neki namještaj za dom. Kostimi su uglavnom bili sportski. Košarkaši, Dražen i Aco su nosili Adidas trenirke, košarkaške dresove i sportske tenisice. Nada, Martina i roditelji su nosili odjeću kakvu nosimo svaki dan.

Najbolji dio predstave mi je kada se pokazuje kako je Dražen morao puno vježbati i trenirati da bi došao do vrha. To prikazuje da se za sve u životu mora potruditi. Dražen Petrović nam je to dokazao svome stvarnom životu i zato on inspirira i dan danas ljude i košarkaše svojim uspjehom!

Leonarda Cerovac, 5. a

Dražen

Predstava u Kazalištu Trešnja jako mi se svidjela zato što sam puno naučila o životu Dražena Petrovića. Najdraži dio u njegovom životu bio je kada je krenuo trenirati košarku da bi slijedio bratove korake.

Život mu je započeo sviranjem gitare, no to ga nije oduševilo. Košarka je bila njegov san. Naporno je trenirao ne znajući da će jednoga dana igrati za jedan od najboljih klubova na svijetu. Još se više trudio kada mu je brat Aleksandar otišao igrati za Cibonu. Dražen je uvijek htio biti najbolja verzija sebe, a vrhunac njegove karijere igranje je u Americi. Iza svih tih uspjeha, vidjeli smo njegovu upornost, a najvažnije je nesebično i ustrajno treniranje, da svakim danom bude sve bolji. Naravno, takvo zalaganje donijelo je velike uspjehe i svjetsku slavu.

Glumci su se potrudili pokazati nam sve osobine koje je Dražen nosio. I jezično, zagrebački Dražen govori kao pravi Dalmatinac, Šibenčanin. Njegova posvećenost košarci vidljiva je i u sportskoj odjeći, tenisicama i stalnoj igri s loptom. Život leti, kapetane pjesma je kojom završava predstava, ali je i poruka mladima kako će Dražen uvijek ostati kapetan kojemu će se diviti nove generacije.

Predstavu sam doživjela kao lijepo ispričanu bajku o velikom Mozartu košarke. Iako je tragično završio, živjet će vječno.

Petra Trbojević, 6. a

Virtualni svijet za pet

Škola je ugostila članove Društva za komunikacijsku i medijsku kulturu, a učenici su slušali predavanja na temu Virtualni svijet za pet – prevencija elektroničkog nasilja i ovisnosti o medijima. Predstavnici Društva Ireni Petrović postavili smo nekoliko pitanja.

Razgovarala Leda Teković, 5. a

Možete li nam ukratko reći čime se bavi vaše društvo?

Društvo za komunikacijsku i medijsku kulturu je udruga koja se bavi promocijom medijske pismenosti u Hrvatskoj i zapravo šire u cijeloj Europi. Naš je posao, odnosno naša je zadaća ići okolo po školama po vrtićima, po domovima za starije i nemoćne i pričati o medijskoj pismenosti. Dakle, pokušavamo ljudima približiti medijsku pismenost, naučiti ih kako odgovorno i savjesno koristiti medije, kako tradicionalne tako i nove. Pokušavamo ljude naučiti kako doći do informacija u medijima i kako zaobići sve one negativne strane koje mediji možda imaju od nekakvih lažnih vijesti od dezinformacija od neprovjerenih izvora pa sve do

elektroničkog nasilja koje je zapravo veliki problem s kojim se djeca i mladi susreću. Tako da je ovo pokrivamo, jako puno različitih tema i radimo sa svim uzrastima. Recimo, s najmlađima pričamo o nasilju u crtićima i u reklamama. S ovima malo starijima pričamo o elektroničkom nasilju, o sextingu i o takvim stvarima i u principu radimo na tome da da ljude obučemo da budu medijski pismeni, da kritički promišljaju o medijskim sadržajima na koje nailaze i da na neki način budu sigurni u svijetu medija.

„Važno je paziti da ne provodimo previše vremena dnevno pred ekranima zato što nam ekrani zapravo mogu jako naštetiti ako ih previše gledamo.“

Je li dobro puno gledati u ekrane? I zašto?

Pa kao i sve u životu? Znači, najbolja je stvar biti umjeren. To, naravno, vrijedi i za ekrane, bilo da pričamo o ekranima, malim ekranima, mobitelima ili tabletima, laptopima ili televiziji. Dakle, koji god ekran da tu spominjemo, važno je biti umjeren. Važno je paziti da ne provodimo previše vremena dnevno pred ekranima zato što nam ekrani zapravo mogu jako naštetiti ako ih previše gledamo. Tu pričamo o problemima sa zdravljem koje možemo imati zbog toga. Recimo, može nam se pokvariti vid. Možemo bit umorni jako od gledanja u ekrane, može nas glava početi boljeti, može nam se početi vrtiti. Znači, jako je puno različitih stvari koje nam se mogu dogoditi ako previše vremena provodimo gledajući u ekrane. Naravno, to ne znači da ne bismo trebali uopće gledati u ekrane jer super je to što imamo jako puno tih različitih uređaja pomoću kojih danas možemo jako puno informacija saznati, jako puno toga napraviti, u tri klika dođemo do bilo koje bilo koje informacije koja nas zanima. To je dobro i to trebamo iskoristiti. Ali, kao što sam rekla, moramo biti umjereni. Znači, umjeren život uz ekrane.

Koliko dugo se preporučuje učenicima biti dnevno pred ekranom?

Ovisi koliko su stari ti učenici. Na primjer, tebi. Znači ti imaš 11 godina. Pa ajmo reći da bi za tebe u prosjeku bilo dobro do nekakvih sat vremena dnevno sat, možda malo više ako ti treba za školu. Ali, recimo kad pričamo o ekranima, primjerice, djeca koja imaju do tri godine na primjer mala djeca, bebe, koja idu u vrtić, oni uopće ne bi smjeli gledati u ekrane jer je njihov mozak još uvijek u razvoju i oni zapravo ne mogu toliko brzo percipirati sve te slike koje se izmjenjuju na ekranima i njih to jako zbunjuje i jako ih umara. I to nije dobro uopće za njih. Djeca kad navrše nekakvih tri godine, pa tu negdje do početka puberteta bi trebali do sat vremena dnevno maksimalno provesti uz ekrane, čak i manje. Ako su još uvijek u vrtiću ili ako

si tek krenu krenula u školu, onda recimo, ne znam pola sata dnevno. Kao nekakvu nagradu, kad napraviš sve što si trebala napraviti za taj dan, a onda već kad si malo stariji, onda ide možda sat vremena dnevno. A onda kad si još malo starija tipa, ako imaš 12 ili 14 godina, onda možeš i do dva sata dnevno, ali više od dva sata dnevno zapravo nitko od nas ne bi trebao ugledati u ekrane zato što ako provedemo jako puno vremena uz ekrane, onda gubimo vrijeme od nečeg drugog. Bilo bi bolje da smo sat vremena uz ekrane, sat vremena, šetamo, pa se malo odmaramo, malo opuštamo mozak, opuštamo oči, gledamo svijet oko sebe, malo se smirujemo. Tako da je ovo, ajmo reći, nekakvih sat do dva, ovisno o tome koliko godina dijete ima. Ali, evo za vaše čitatelje, s obzirom da ste vi od petog do osmog ovdje? Je li tako? Onda ajmo reći sat do dva maksimalno.

Mogu li ekrani zamijeniti bilježnice?

Kao što sam rekla, ne bi smjeli puno vremena provoditi gledajući u ekrane. Kad bi ti od osam do pola jedan popodne svaki dan uz pauze od pet do deset minuta na svakih četrdeset i pet gledala u ekran. Ti bi jako puno vremena provela uz ekran i zapravo bi prekršila onih sat do dva, što smo pričali maloprije, nekakav maksimum koji možemo imati.

„Bilježnice su po meni puno bolja varijanta.“

Tako da, ako stvarno uvedemo ekrane u škole od malih nogu, zaboravit ćemo kako se drži olovka, zaboravit ćemo kako se pišu slova rukom. I, što ako nestane struje? Što ako ostanemo bez interneta? Što ako nam se isprazni baterija? Što ako nam padne tablet, laptop, što god da imamo u školi, razbije se ekran? Kako ćemo onda do zadaće? Bilježnica je puno bolja po tom pitanju? Zato što je bilježnica ipak tu, fizički je ovdje. Lakša je za nositi jer je manja i manje mjesta zauzima u torbi. Dok pišemo rukom, zapravo se moramo jako dobro koncentrirati na to što pišemo, kako pišemo, jesi li sve točno napisala ili nisi. Tako da ti zapravo pisanjem rukom vježbaš puno više i pravopis i gramatiku i motoriku jer rukom ipak ideš po tom papiru. U svakom slučaju bilježnica je puno bolja varijanta i za pisanje i po meni i za čitanje. Znači, prije bih uvijek odabrala knjigu nego što bih odabrala Kindle ili tablet, jer ipak je to papir. Lijep je osjećaj kad kreneš čitati veliku knjigu i onda u početku ajme meni, tek sam na prvoj stranici, tek sam na petoj, tek sam na petnaestoj, ali onda kad nakon pet dana dođeš na 400. stranicu. Lijep je osjećaj vidjeti koliko je papira s ove strane koju si već pročitala, a koliko je malo ostalo na ovoj koju još trebaš pročitati. Tog s laptopom nemaš, ni s tabletom. Bilježnice su po meni puno bolja varijanta i ne bismo ih trebali maknuti iz škola.

Jesu li igrice dobre za naš mozak?

Pa zapravo jesu. Ali, vratimo se sad na onu priču s ekranima. Ako su umjerene. Igrice, to je znanstveno dokazano, nam mogu pomoći u razvoju nekih psihičkih procesa i mogu nam pomoći u razvoju nekih fizičkih stvari. Recimo, imaš ljude koji se rode s lijenim okom? To se tako zove. Dakle, najčešće je jedno oko lijeno oko, dok ti se jedno oko najnormalnije kreće i percipira sve oko tebe. Ovo drugo se sporije kreće i treba mu više vremena da napravi pregleda prostorije i recimo, lijeno oko se jako dobro može liječiti uz pomoć tetrisa, a naravno opet u umjerenim količinama. Zato što kad igraš tetris, moraš posložiti kockice da srušiš redove. S obzirom da to krene, polako pa ide sve brže i brže, ti sve brže i brže moraš gledati i promatrati koja ti kockica dolazi, gdje imaš prazno mjesto i to lijeno oko se isto tako mora potruditi i zapravo se može ubrzati. Tetris je super za to, ali imaš i jako puno drugih igrica koje nam pomažu u tisuću stvari. Imaš igrica koje su jako edukativne, pa onda možeš uz pomoć igrica, učiti jezike ili zemljopis ili povijest. Ima igrica koje nisu edukativne, ali koje su zabavne i nekad kad provedemo naporan dan u školi i kad je jako puno zadaće bilo i pisali smo test i dosta nam je svega i stvarno se želimo samo odmoriti, opustiti, a vani je recimo ružno vrijeme i prijatelji nisu zainteresirani za ići igrati se, onda zašto ne upaliti igrice na pola sata, 45 minuta malo se opustiti, odmoriti, zabaviti. Naravno, uvijek moramo paziti koje igrice biramo. Nisu sve igrice iste i nisu sve igrice za svakoga. Kod svake igrice koja se stavlja na tržište postoje oznake koje nam govore koliko godina minimalno moramo imati da bismo bili dovoljno odrasli da tu igricu igramo. Isto tako postoje različite nekakve sličice koje pokazuju kakve se sve kakvi se sve sadržaji nalaze u toj igrici.

I zadnje pitanje, koliko je često nasilje na internetu?

Nasilje na internetu je, nažalost, danas jako česta pojava. Neka istraživanja pokazuju da više od polovine djece koja provodi vrijeme na internetu, na društvenim mrežama se susreće s elektroničkim nasiljem, što je jako puno djece i jako puno potencijalnih žrtava elektroničkog nasilja.

„Zna se dogoditi da netko napiše nekakav komentar i misli da se zapravo samo zafrkavamo. No osoba kojoj je bio usmjeren tak komentar možda to ne doživljava na takav način.“

Dakle, kod elektroničkog nasilja jako velik je problem u tome što mu ne možemo pobjeći, jer dokle god imamo mobitel sa sobom i nasilje i nasilnik su s nama. Znači, oni mogu biti s nama i u školi i u kući, dok jedemo ručak i pred spavanje, jer zapravo dokle god smo uz mobitel, to

nasilje je tu, čak i kad se maknemo od mobitela, opet smo svjesni da se to nasilje i dalje događa da je ono javno, da ga svi vide, tako da je elektroničko nasilje jako veliki problem, pogotovo među mladima. Među tvojom generacijom i malo starijima od tebe. Jer, jako često djeca zapravo ne razmišljaju na način da je nešto što oni pišu i govore drugima, možda ružno. Recimo, zna se dogoditi da netko napiše nekakav komentare i misli da je to jako smiješno i simpatično i da se zapravo samo zafrkavamo. Ali tu je veliki problem zato što možda osoba kojoj je bio usmjeren taj komentar, ona to možda ne doživljava na taj način. I možda se osoba koja je dobila taj komentar osjeća loše zbog njega. I čim se ti osjećaš loše ako si primila nekakav takav komentar, to znači da si žrtva elektroničkog nasilja i to je ono o čemu moramo razmišljati kad pričamo o elektroničkom nasilju. Dakle, da svaka šala zapravo vrlo brzo može postati elektroničko nasilje jer zapravo ovisi o tome kako će se osoba kojoj je to usmjereno osjećati. Tako da ovo elektroničkog nasilja ima jako puno. Nekad se dogodi nenamjerno, ali u zadnje vrijeme se sve češće događa baš namjerno. Djeca i mladi znaju pisati jako ružne komentare jedni drugima, vrijeđati druge na društvenim mrežama, znaju biti jako zločesti bezobrazni i to je zapravo jako veliki problem. I zato udruga u kojoj sam ja radi ovo što radi, jer pokušavamo nekako stati na kraj tom elektroničkom nasilju i pokazati djeci da postoji izlaz iz toga, da postoje kanali gdje mogu potražiti pomoć i da postoje načini na koje se mogu obraniti od elektroničkog nasilja. To je, naravno, u prvom redu, uvijek nekome reći da ti se to događa jer jako često ljudi ne znaju da je netko žrtva elektroničkog nasilja. Budući da, kad ti netko napiše nešto ružno, ne vidi se masnica na tvojoj ruci, nisi dobila fizički udarac, nego te netko psihički zlostavlja i maltretira. I onda kad mi ne vidimo taj fizički udarac, onda zapravo mislimo da je sve u redu i ne razmišljamo na način da se ovo loše može dogoditi tako da se to fizički ne vidi. Ali psihički to itekako utječe na rast i razvoj djece i jako puno ljudi danas ima jako lošu sliku o sebi, baš zato što su nekad prije bili žrtve elektroničkog nasilja.

To je sve, hvala. 😊

Ništa. I drugi put. 😊

Literarno - likovni podlistak

Igra crtama i bojama, Izabela Parčina, 4. d

Igra crtama i bojama, Lucija Burić, 4. d

Jesen

I, Jesen je stigla. Zahladilo je, kiša pada, lišće se šareni.

No, Ljeto nije bilo spremno otići. Kad je Jesen stigla u grad, Ljeto ju je tjeralo:

“Nitko te ne želi! Svi bi radije da je Ljeto.” – govorila je.

“Ma daj! Tri mjeseca si na vlasti, sada je moj red!” – odvrtila je Jesen.

“Djeca moraju u školu. To valjda znaš!” – nastavi Jesen.

“Znam, ali ljepše im je na ljetnim praznicima.” – uzvratilo je Ljeto.

I tako se svađaju i svađaju, posve zaboravivši da netko treba vladati. Sada je nastao kaos. Vani je bilo 30 stupnjeva i pljuštio je pljusak. Lišće bi postajalo čas šareno, čas zeleno. Ljudi nisu znali kako da se odjenu. Temperatura se mijenjala strahovito brzo. Tako je bilo dva dana, dok ljudi više nisu mogli izdržati. Ni životinjama nije baš bilo bajno. Medvjed je spavao zimski san pet minuta. Više se živjeti nije moglo, pa su se ljudi obratili kralju godišnjih doba.

„Hej, kralju! Događa se kaos s godišnjim dobima!“

„Kako to?“ – upita kralj.

Tada mu ljudi sve objasne. Kralj se zaprepasti. „Što?! Odmah ću pozvati godišnja doba da vidim o čemu se radi.“ I tako je i bilo. Zima i Proljeće nisu pojma imali što je uzork, a Jesen i Ljeto su shvatili što su učinili.

„Ljeto je krivo!“ – reče Jesen.

„Hej! Nisam! – odvrati Ljeto.

„Kako?“

„Uhhh... ne znam.“

„Kad je to tvoja krivica.“

„Prestanite oboje!“ – upadne kralj.

„Oboje ste krivi. Jako sam razočaran!“

Poslao je Ljeto u kaznu, a Jesen poslao da nastavi vladati sad nakon 2 dana. I dan danas Jesen počinje 2 dana kasnije, 23., dok ostala doba kreću 21. Kako bilo, ljudi su napokon bili zadovoljni s Jeseni, tim prekrasnim godišnjim dobom.

PROLAZNA ZIMA

Zima
lijepa, hladna.
Leti, pada, prolazi,
smije se cijeli dan.
Hladnoća.

Marin Martinović, 4. b

ZIMA

Zima
Lijepa, snježna.
Grize, pada, puše.
Sretna, vesela, sramežljiva, škrta.
Brrrrr!

Ivan Marušić, 4. b

ZIMA

Zima.
Snježna, hladna.
Leprša, hladi, skakuće.
Sreća, radost, veselje, nada.
Pahulja.

Jana Šarac, 4. b

ZIMA

Zima
zaleđena, hladna
pada, hladi, putuje
sretna sam kad dođe
hladnoća.

Andrea Pehar, 4. b

SREĆA ZIMI

Zima,
hladna i lijepa.
Leti, pada, prolazi.
Smije se cijeli dan.
Hladnoća.

Katja Širić, 4. b

ZIMA

Zima
Hladna i bijela.
Trči, skače, veseli se.
Zimi se svi vesele.
Hladnoća.

Petar Belchovski, 4. b

HLADNA TUGA

Zima
hladna, tmurna.
Grize, trči, smrzava.
Strah, tuga, žalost, pohlepa.
Studen.

Šimun Nevistić, 4. b

USAMLIJENA ZIMA

Zima
bijela, lijepa
pada, veseli se, pleše
zimi skaču od veselja
hladnoća.

Ivan Stipe Legčević Shoda, 4. b

ZIMA

Hladnoća
Čarobna, tiha
Sniježi, hladi, pada
Žalost, tuga, samoća i sreća
Zima.

Julija Jušić, 4. b

USAMLJENA ZIMA

Zima
hladna, duga
smrzava se, razbolijeva i čeka
tužna, usamljena i bijela
hladnoća.

Ema Kukić, 4. b

ZIMA

Zima
hladna, duga
smrzava se, razbolijeva i čeka
tužna, usamljena i bijela
hladnoća.

Petra Šiško, 4. b

ZIMA

Zima
hladna, bijela
sniježi, ledi, hladi
veselje, ljepota, sreća, ljubav
snijeg.

Josip Kvakić, 4. b

ZIMA

Zima
hladna, kratka.
Smrzava se, dolazi, odlazi.
Vesela, puna bijelih dana.
Snijeg.

Lota Ivaštanin, 4. b

U ZIMI

Zima
nevidljiva i smiješna
sniježi, leti i prolazi
lukava, hladna, lijepa i duga
oluja.

Zoe Carla Čović, 4. b

ZIMA

Zima
studena i bijela
stoji, pada i veseli.
Sreća, ljubav, poštovanje i dobrotu.
Snjegović.

Jakov Lalić, 4. b

ZIMA

Zima
Brza, hladna
Juri, trči, leti.
Sretan, nervozan, uzbuđen, veseo.
Hladnoća.

Marko Langer, 4. b

Sportski podlistak

ŠKOLSKO SPORTSKO DRUŠTVO ALOJZIJA STEPINCA

Učenici naše škole i ove su se školske godine natjecali na županijskoj i državnoj razini u 16 sportova kroz četiri kategorije. Ukupno je 326 učenika sudjelovalo u ekipnim sportovima čime su promicali ime naše škole. Sportska natjecanja Školskih sportskih društava traju od rujna do svibnja s naglaskom na promicanju Fair Play igre kao najvažnije sportske vrijednosti. Najveće postignuće svakog sportaša su Olimpijske igre temeljene na vrijednostima poštovanja, jednakosti, prijateljstva, tolerancije, nenasilja, istine i pravednosti.

Igra je važna ali je Fair Play važniji

Ponosni smo na našeg učenika Matka Knezovića kojem je Hrvatski školski sportski savez dodijelio nagradu za Fair Play na državnom natjecanju u badmintonu.

Licenca Creative Commons za slike i tekstone

DRŽAVNA NATJECANJA

4. mjesto u stolnom tenisu - učenice

**HRVATSKI ŠKOLSKI
SPORTSKI SAVEZ**

odjeljuje

PRIZNANJE

**OSNOVNA ŠKOLA ALOJZIJA STEPINCA
ZAGREB**

Priznanje se dodjeljuje za uspjeh postignut na završnici Državnog prvenstva školskih sportskih društava Republike Hrvatske za učenike osnovnih škola u školskoj godini 2023./2024.

Školsko sportsko društvo Alojzija Stepinca natjecalo se u **STOLNOM TENISU** za djevojčice i osvojilo **4. mjesto**.

PETRA GAŠPAR
ANAMARIJA SAVIĆ
DORA STEFANOVIĆ
EMA OLUJIC

MENTOR: ANJA BENJAK
VODITELJ: NENAD KLAJIC

Poreč, 1.3.2024.

Predsjednik HŠSS-a
Zlatko Kraljević, prof.

**HRVATSKI ŠKOLSKI
SPORTSKI SAVEZ**

odjeljuje

PRIZNANJE

**OSNOVNA ŠKOLA ALOJZIJA STEPINCA
ZAGREB**

Priznanje se dodjeljuje za uspjeh postignut na završnici Državnog prvenstva školskih sportskih društava Republike Hrvatske za učenike osnovnih škola u školskoj godini 2023./2024.

Školsko sportsko društvo Alojzija Stepinca natjecalo se u **BADMINTONU** za dječake i osvojilo **9. mjesto**.

MISLAV KNEZOVIĆ
MATKO KNEZOVIĆ
LOVRO LEKO
TIN KODRNJA

MENTOR: ANJA BENJAK
VODITELJ: ANJA BENJAK

Poreč, 28.2.2024.

Predsjednik HŠSS-a
Zlatko Kraljević, prof.

9. mjesto u badmintonu - učenici

#volimskolskisport #volimskolskisport #volimskolskisport #volimskolskisport #volimskolskisport

ŽUPANIJSKA NATJECANJA

PRVACI GRADA ZAGREBA U GRANIČARU

EUROPSKI VICEPRVAK U TAEKWONDOU

Intervju: Lucijan Nikolić Malora

Na kojem si natjecanju ostvario ovaj izniman uspjeh za Hrvatsku?

Na Europskom prvenstvu u Beogradu 2023.

Od kuda je potekla ljubav prema ovom borilačkom sportu i zašto baš taj sport?

Kao malog roditelji su me upisali na taekwondo i poslije se stvorila jedna velika ljubav prema sportu.

Tko te je i kada zamijetio i vodio na tom putu?

Na ovom putu vodili su me moji treneri Ivona i Mladen Reinić.

Uzori?

Nemam baš neki precizni uzor, ali često gledam i pokušavam izvesti razne poteze koje vidim u seniorskim borbama na većim svjetskim natjecanjima.

Kako si uskladio treninge sa školskim obvezama ? (Ocjene, obveze, broj treninga dnevno, najomiljeniji nastavni predmet...)

Uz dobru organizaciju moje mame stignem odraditi jedan do dva treninga dnevno, učiti i odmoriti se.

Ispričaj nam neku zanimljivost ili sportsku zgodu.

S time da treniram jako dugo vremena našao sam se u svakvim situacijama, ali jedna od zanimljivijih je bila kad sam išao u teretanu na štakama i s gipsom na nozi. Kondicijski trener

bi me nosio po stepenicama i svi su me u teretani čudno pogledavali jer sam najmlađi tamo i još sam jedini na štakama.

Najdraže natjecanje i zašto?

Definitivno Europsko prvenstvo u Beogradu jer sam tamo postigao najveći uspjeh u svojoj karijeri i zbog povrede koju sam imao do tjedan dana prije samog natjecanja i zbog koje se nije ni znalo hoću li moći nastupiti.

Najteže sportske minute i zašto?

Teško mi je baš izdvojiti najteži trenutak u sportu jer se vrlo često nalazim u teškim trenucima, ali sigurno jedan od najtežih trenutaka budu oni kada izgubim jer podbacim u borbi ili kada znam da sam se mogao bolje boriti.

Nabroji dosadašnja postignuća i nagrade.

Viceprvak Europe, dva puta prvak i jednom viceprvak Hrvatske i medalje sa različitih internacionalnih natjecanja.

Za kraj navedi tvoj omiljeni moto / citat / poruku.

Sav težak rad, trud i odricanje se jednog dana isplati.

